

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713208150
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5713208150.1

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu W. W., N.. X.XX.XXXX, A. Ž. XXX, proti žalovanému V.. V. W., N.. X.X.XXXX, A. Ž. XXX, v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný s účinnosťou od 29.5.2013 prispievať na výživu žalobcu výživným v sume 50,-eur mesačne, zročným vždy do 20.-teho dňa v mesiaci vopred na nasledujúci mesiac k rukám žalobcu.

Dlh na výživnom za obdobie od 29.5.2013 do 31.10.2013 v sume 255,-eur je žalovaný oprávnený splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20,-eur, zročných vždy spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa proti žalovanému náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.5.2013 sa žalobca proti žalovanému, svojmu otcovi domáhal určenia výživného v sume 50,-€ mesačne s účinnosťou od podania žaloby.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že žalovaný je jeho otec, žalobca je študentom prvého ročníka Fakulty prírodných vied Univerzity Mateja Bella v Banskej Bystrici v dennom štúdiu a v súčasnosti sa žalovaný s matkou žalobcu P. W., N.. X.X.XXXX rozvádza a chce sa trvale odsťahovať. Keďže žalobca sa štúdiom na vysokej škole pripravuje na svoje budúce povolanie a nemá príjem, vyživovacia povinnosť žalovaného voči nemu trvá. Navyše v spoločnej domácnosti so žalobcom, jeho matkou, žije aj jeho brat W. W., ktorý je rovnako študentom vysokej školy a to Farmaceutickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Náklady v súvislosti so štúdiom žalobcu a jeho výdavkami plne hradí jeho matka, avšak toto nie je postačujúce a v dôsledku tejto skutočnosti žiadal, aby súd žalobe vyhovel.

V priebehu konania žalobca na žalobe zotrval.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril prvýkrát podaním zo dňa 13.6.2013, ktorým súdu oznámil, že s navrhnutou výškou výživného súhlasí, akéhokoľvek svojho majetku sa vzdáva v prospech synov a manželky a dáva im ho k dispozícii. Súčasne požiadal žalovaný, aby sa pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Dňa 10.10.2013 súd vykonal dokazovanie výsluchom matky žalobcu a bývalej manželky žalovaného, prečítal obsah spisu a oboznámil sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 9C 129/2013 a 11C/35/2013. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

Je nepochybné, že žalobca je plnoletým dieťaťom žalovaného a P. W., T. D., N.. X.X.XXXX. V čase začatia konania žalobca podľa potvrdenia Univerzity Mateja Bella v Banskej Bystrici, Fakulty prírodných vied bol s účinnosťou od 1.9.2012 do 31.8.2013, teda v akademickom roku 2012/2013 študentom I. stupňa štúdia v prvom ročníku v študijnom odbore učiteľstvo akademických predmetov. Predpokladaný dátum ukončenia štúdia bol stanovený na jún 2015.

Manželstvo rodičov žalobcu P. W., T. D. a žalovaného bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 9C/129/2013 zo dňa 6.6.2013, ktorý nadobudol účinnosť 18.6.2013.

V konaní na Okresnom súde Martin vedenom pod sp.zn. 11C/35/2013 bola určená vyživovacia povinnosť žalovaného voči staršiemu synovi W. W., N.. X.XX.XXXX, bratovi žalobcu vo výške 50,-€ mesačne, ktorú sa zaviazal plniť podľa rozsudku zo dňa 18.6.2013 rovnakej spisovej značky s účinnosťou od 1.6.2013.

Ako bolo zistené, žalovaný nemá viac detí z bývalého manželstva a má vyživovaciu povinnosť teda k W. W. a žalobcovi, pričom obaja jeho synovia sú študentami vysokých škôl v dennom štúdiu.

Matka žalobcu je pracovníčkou Správy katastra Žilina a jej čiastkový základ dane bez daňovej povinnosti vo výške 653,62 eur predstavoval v roku 2012 sumu 6431,44 eur ročne, čo predstavuje priemerný čistý zárobok mesačne cca 536,-€.

K výdavkom žalobcu patrí cesta do školy a späť, ktorá predstavuje náklad 4,98 eur. Žalobca dochádza do Banskej Bystrice denne, z času na čas prespí u svojej starej matky, bývajúcej v Banskej Bystrici, v prípade, že nestihne spoj domov. Celkové mesačné náklady na dopravu z miesta bydliska do miesta štúdia potom u žalobcu predstavujú náklad 75,-€ mesačne. Výdavky na stravu a ďalšie potreby žalobcu potom predstavujú cca 180,-€ mesačne.

Žalovaný v júni 2013 ukončil pracovný pomer v Základnej škole v Žiline, na Lichardovej ulici a v čase rozhodovania súdu bol bez príjmu.

Z oznámenia tejto školy súd potom zistil, že žalovaný mal uzavretý pracovný pomer na dobu určitú a tá uplynula dňom 30.6.2013.

V čase konania pred súdom bol žalovaný práceneschopný.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd posudzoval nároky žalobcu podľa ustanovení § 62 a § 75 Zákona o rodine.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine (Zákon č.36/2005 Z.z.), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods.4 prvá veta Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods.3 Zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na nepriaznivé majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Nepochybne bolo preukázané, že vyživovacia povinnosť žalovaného voči žalobcovi trvá, pretože žalobca je plnoletým nezaopatreným dieťaťom žalovaného vzhľadom na skutočnosť, že sa v dennej forme štúdia na vysokej škole pripravuje na svoje budúce povolanie. Žalobca nemá príjem, z ktorého by mohol uspokojovať svoje potreby. Preukázané vyjadrením žalobcu bolo, že jeho finančné potreby predovšetkým uspokojuje matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Preto výživné, na ktorom sa obe procesné strany zhodli súd považoval za výživné minimálne potrebné na výživu žalobcu. Podľa presvedčenia súdu je žalovaný učiteľom, má vysokoškolské vzdelanie a preto je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu žalobcu minimálne výživným, ktoré žalobca požadoval a s ktorým žalovaný súhlasil. Preto súd žalovaného s účinnosťou od podania žaloby, to znamená od 29.5.2013 zaviazal k plneniu vyživovacej povinnosti voči žalobcovi v sume 50,-€ mesačne.

Z vyjadrenia matky žalobcu na pojednávaní dňa 10.10.2013 vyplynulo, že v tomto období, teda od 29.5.2013 až do októbra 2013 žalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť voči žalobcovi neplnil. To znamená, že má dlh na výživnom za mesiace jún, júl, august, september a október 2013 a za tri dni mesiaca máj 2013 (29.5.2013 až 31.5.2013). Tento dlh súd vyčíslil na sumu 255,-€ a žalovanému povolil splácať tento dlh v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výšku a zročnosť určil vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Žalobca bol v konaní proti žalovanému plne úspešný, avšak nárok na náhradu trov konania proti žalovanému neuplatnil a preto súd o trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods.1 O.s.p. tak, že žalobcovi sa proti žalovanému náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.